

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116220168
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116220168.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého D. A. nar. X.X.XXXX dieťaťa rodičov: Mgr. N. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v O. na ul. P. č. XX zastúpenej JUDr. Slávkou Kováčovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Štúrovej č. 20 a Ing. D. X. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v O. na ul. W. č. XX zastúpeného JUDr. Michaelou Šterbákovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Kováčskej č. 40 o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 16.11.2018 č.k. 11P 127/2016-434 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že od predchádzajúceho nariadeného neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ktoré bolo potvrdené aj Krajským súdom v Košiciach nedošlo k takej zmene pomerov na strane účastníkov, aby opätovne súd rozhodoval o neodkladnom opatrení v zmysle návrhu matky. Konštatoval, že matka dostatočným spôsobom neosvedčila neodkladnú potrebu upraviť styk otca s maloletým dieťaťom. Zdôraznil, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na základe rovnoprávneho postavenia otca a matky pri ich výkone, pričom je v záujme dieťaťa, aby mu nebolo odňaté právo na zabezpečený pravidelný kontakt s oboma rodičmi. Uviedol, že ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča, pokiaľ o tom nerozhodne súd a je na rodičoch, aby dieťaťu zabezpečili bezkonfliktné a stabilné výchovné prostredie a úlohou matky, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa je vytvoriť priaznivé podmienky na uskutočnenie styku otca s dieťaťom. Zdôraznil, že v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, ktorý nie možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia a ani nehody rodičov vzniknuté z ich partnerského vzťahu a jeho následného rozpadu nemôžu byť dôvodom pre obmedzovanie rodičovských práv ktoréhokolvek z rodičov a zároveň zásahu do práva dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Poznamenal, že dieťa má právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a je predovšetkým na nich, aby svojím správaním, vzájomnou úctou a toleranciou vytvárali bezkonfliktné prostredie pre realizáciu styku a snažili sa o jednotný výchovný postup i psychickú pohodu dieťaťa. Listinné dôkazy predložené matkou nie sú dôvodom na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, preto návrh matky zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že upraví styk otca s maloletým za prítomnosti matky, a to kedykoľvek po dohode s matkou, alternatívne každý párnny týždeň v nedeľu od 14.00 do 18.00 hod.. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a nesprávne a nedostatočne vyhodnotil ňou predložené dôkazy a skutočnosti, pretože v opačnom prípade by dospel k záveru, že naliehavosť potreby úpravy pomerov účastníkov konania je v záujme maloletého

dieťaťa. Konštatovala, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem dieťaťa, preto nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie. Poukázala na to, že rešpektuje, aby boli zachované podmienky pre vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb maloletého s oboma rodičmi a súrodencami aj s blízkymi osobami, ako aj právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, ako aj udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi a na pravidelné informovanie sa o maloleté dieťa. Uviedla, že nie je jej cieľom presadzovať svoje záujmy, ale v prvom rade záujem maloletého dieťaťa a svojím návrhom osvedčila neodkladnú úpravu styku otca s maloletým za jej prítomnosti. Poukázala na skutočnosť, že vzťah medzi rodičmi podľa jej názoru nie je v žiadnom prípade konfliktný, nekomunikatívny alebo vyhrotený tak, ako to prezentuje otec maloletého dieťaťa. Uviedla, že s otcom maloletého dieťaťa nemajú problém komunikovať, napríklad spolu relatívne často telefonicky alebo prostredníctvom SMS správ a taktiež aj osobne konzultujú napríklad darčeky, ktoré kupujú pre dieťa z príležitosti Vianoc a podobne, fotia si fotografie dieťaťa a otec si nechce pripustiť, že maloletý k nemu nechce chodiť a navštevovať ho a častokrát s ním odmieta dokonca aj telefonovať a radšej chce ostávať doma, pričom nechce sa stretávať spolu so X.. Uviedla, že v žiadnom prípade nebráni otcovi v stretávaní s maloletým, práve naopak, otec má neobmedzenú možnosť sa so synom kedykoľvek stretnúť a ona maloletého sa snaží viesť k úcte a rešpektu voči otcovi. Uviedla, že maloletý bol Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach naďalej uznaný za chorého a jeho dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav neumožňuje to, aby bolo možné dodržiavať súdom určený styk. Vyslovila názor, že v žiadnom prípade nie je možné považovať za stabilné výchovné prostredie u otca s jeho priateľkou, ktorá je už štvrtou ženou otca maloletého a okrem toho má aj svoje dieťa. Nemyslí si, že prostredie, kde by maloletý pri sebe videl troch rôznych nevlastných súrodencov s troma rôznymi matkami a jedného úplne cudzieho chlapa, by nebolo pre neho vhodné stabilné prostredie pre jeho budúci všestranný vývin, práve naopak. Uviedla, že syn priateľky otca mal v minulosti vážne psychické problémy, bol v pomocnej škole, doteraz zverejňuje na sociálnych sieťach podľa jej názoru nevhodné a zvláštne odkazy, fotí sa v psychopatických pózach s matkou na tvári a jeho matka ho v tom aj podporuje a lajkuje to. Preto má dôvodnú obavu, že takto zmýšľajúci a konajúci chlapec by mohol konať skratovo a mohol by maloletému aj ublížiť. Vyslovil názor, že je spochybniteľný aj dobrý vplyv priateľky otca maloletého, nakoľko ona dáva na sociálne siete primitívne prejavy a dokonca si svojho syna aj fotí, keď ukazuje vztyčený prostredník, čo považuje za smiešne a zahanbujúce a rozhodne nevhodné pre výchovu a vývin maloletého dieťaťa. Taktiež nie je vhodné ani to, že sa fotí so svojím dospelievajúcim synom v takmer mileneckých pózach, ktorá skutočnosť podľa jej názoru svedčí v neprospech otca maloletého dieťaťa, ktorý sa za každú cenu snaží svoje dieťa dostať do takto sociálne nevyhovujúceho prostredia. Konštatovala, že otec mal dieťaťa odišiel za svojou milenkou, keď maloletý mal iba 18 mesiacov, teda medzi nimi nevznikol nejaký vzťah, pretože keď ho dieťa najviac potrebovalo rovnako aj ako ona, otec si užíval bezstarostný život so svojou milenkou. Ona sama ako matka sa mu venovala po celý ten čas a jej prirodzené, že maloletý je na ňu naviazaný, predstavuje pre neho jedinou istotu a ešte sa necíti byť pripravený na styk s otcom. Uviedla, že dieťa je doteraz dojčené napriek tomu, že už má 4 roky. Poukázala na správu kolíznej opatrovníčky Mgr. W., ktorej oznámila, že dieťa odmieta chodiť samo k otcovi, neustále plače, je nervózne, robí scény, začína byť agresívny, alebo úplne odmieta o otcovi hovoriť. Zároveň pripojila lekársku správu MUDr. H. zo dňa 26.7.2018, v ktorej závere je konštatované, že dieťa dobre prospieva, ale nechce o otcovi veľmi hovoriť, má pred ním rešpekt, má veľmi citový vzťah k matke, dieťa pri vyšetrení je menej instabilné, pri otázke otca začne kresliť niečo iné, zjavne sa vyhýba téme, ktorá je pre neho zaťažujúca. Maloletý sa chváli úspechmi v škôlke, hovorí o kamarátoch. V objektívnom náleze sú prejavy stresu miernejšie oproti minulému vyšetreniu. Dieťa je v kognitívnom i emocionálnom vývine, postúpil dopredu, správanie je socializované a manifestujú sa tendencie vyhýbať sa konfliktu. Emocionálna väzba na mamu je silná, dieťa je stimulované, sú dostatočne saturované jeho potreby. Diagnóza je vedená ako F42.8 iná reakcia na ťažký stres. Vzhľadom na vek dieťaťa a jeho vývin je nevyhnutné, aby styk s otcom prebiehal za prítomnosti matky vo vopred dohodnutých termínoch bez konfliktov a výčitiek zo strany rodičov.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie. Konštatoval, že samotný návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia obsahuje logické rozpory a hrubé nepravdy, najmä pokiaľ matka uvádza, že maloletý bol šťastný a spokojný za prítomnosti otca a účasť na stretnutiach vynucuje a otec ju akceptuje výlučne preto, aby mohol vidieť svojho syna, pričom uvádza, že sa snaží maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, ale maloletý plače a nechce sa s otcom stretávať bez matky. Z uvedeného je zjavný postoj matky, ktorá dokázala vsugerovať aj maloletému, že stretnutia s otcom sú realizovateľné len za podmienky, že je prítomná aj ona ako matka. V opačnom prípade jednoducho nedovolí synovi stretnúť sa s otcom aj za cenu toho, že dieťa psychicky trpí a vlastná matka mu takto

škodí. Tvrdí, že jestvujú o tom aj videozáznamy, že maloletý sa teší v jeho prítomnosti a po skončení stretnutia je smutný a dokonca mu pri objatí šepká do ucha, aby ostal tu. Stretnutia so synom matka zavádzajúco prezentuje tým, že nemal problém a stretli sa viackrát mimo stanoveného času v pokojnej atmosfére, pričom všetky stretnutia boli zo strany matky naozaj milosťou, ktorá musela byť len a len v zmysle jej podmienok, inak syna nevidel. Toto počínanie matky je na hranici vydierania a nemá nič spoločné s matkou tvrdeným, čo by malo byť v prospech samotného dieťaťa. Zdôraznil, že k maloletému synovi má vrúcny vzťah, má ho rád, stretáva sa s ním za každú cenu, teda aj výlučne matkou určených okolností. Poukázal na to, že dňa 24. augusta mal sa stretnúť so synom, avšak matka vycestovala na víkend s D. do Vysokých Tatier Starej Lesnej napriek tomu, že maloletý podľa právoplatného a vykonateľného neodkladného opatrenia mal byť pripravený na styk s otcom. Otec teda vycestoval do Tatier, aby sa venoval maloletému tam. Pri otázke adresovanej maloletému, či príde zajtra k nemu, maloletý odpovedal, že nie. Keď sa ho pýtal, prečo, tak mu povedal, že mamka mu povedala, že nechce ísť ku nemu, teda otcovi a od toho času matka začala tvrdiť, že to sám D. chcel a vzhľadom na všetky okolnosti sa domnieva, že D. je zo strany matky vystavený obrovskému psychickému nátlaku, že matka dieťaťu nanútila a manipulačne nakázala čo má odpovedať. Preto maloletý radšej volí cestu vyhovieť matke, aby nebol následne atakovaný a trestaný. Zdôraznil, že úplne prirodzené správanie maloletého, ktorý sa teší z jeho prítomnosti matka dokázala svojím pôsobením zmeniť tak, že je vystresovaný a traumatizovaný. Zdôraznil, že matkou uvádzaný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav maloletého môže byť psychosomatického pôvodu a môže byť dôsledkom matkinho psychického vydierania a teroru, keďže matka maloletého používa ako zbraň voči otcovi. Uviedol, že je jasné, že dieťa vo veku 4,5 roka nie je odkázané na dojčenie z hľadiska výživy a takéto dojčenie môže znamenať vytváranie nezdravej patologickej závislosti na matke, ktorá potom spolu s ďalšími matkou realizovanými krokmi môže vyústiť do odmietania otca a vzniku učebnicového príkladu syndrómu zavrhnutého rodiča. Poukázal na to, že má eminentný záujem o to, aby maloletý D. bol súčasťou jeho rodinného života a aby sa stýkal aj so svojím bratom X., ktorého má z predchádzajúceho manželstva bez prítomnosti matky. Uviedol, že disponuje množstvom videí, ktoré dokumentujú, aký bol D. veselý a šťastný v jeho prítomnosti a v prítomnosti jeho staršieho syna X. a taktiež o tom, ako bol matkou osočovaný aj s jeho partnerkou. Po návšteve bol maloletý usmiaty a s tým, že keď sa doma vyspí, tak sa vráti. To sa však už nikdy nestalo, pretože matka hystericky reagovala a jemu už dieťa domov nedala a následne fabulovala výmysly či už o ublížení, bozkaní, alergií a množstvo iných vecí, ktoré sa údajne maloletému mali stať u otca. Správanie matky považuje za tendenčné, so zámerom egoistického citového vydierania synom. Ak matka vehementne tvrdí, že nebráni mu v stretávaní so synom, tak určite by on nemusel márniti čas a peniaze na vedenie súdnych sporov, ale radšej by sa venoval synovi. Pre úpravu styku už boli Okresným súdom Košice I vydané dve neodkladné opatrenia, z ktorých zo dňa 26.7.2018 bolo potvrdené aj krajským súdom po odvolaní matky, avšak ani jedno neodkladné opatrenie nebolo vydané na návrh otca, ktoré matka neplnila a ignorovala ich. Napadnuté uznesenie považuje za vecne správne, nakoľko správne vyhodnotil jestvujúci skutkový stav a situáciu vo vzťahu rodičov maloletého, keď konštatoval, že ani jednému z rodičov nepatrí právo obmedzovať pri starostlivosti o dieťa druhého rodiča. Stotožňuje sa s konštatovaním prvoinštančného súdu o tom, že je predovšetkým úlohou matky, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, aby vytvorila priaznivé podmienky na uskutočnenie styku otca s dieťaťom. Zdôraznil, že matka to nerobí, ale naopak, pôsobením psychického nátlaku na maloletého mu ešte znemožňuje stretnutia s mal. D. a alibisticky a klamlivo tvrdí, že to maloletý nechce, čím matka škodí a ubližuje najviac samotnému dieťaťu. V odvolaní matky sú uvádzané nepravdivé tvrdenia a klamstvá nesúvisiace s vecou, pretože počas celého konania matka zavádza a útočí na jeho súčasnú partnerku napriek tomu, že príčinou, prečo otec opustil D. matku, nebola jeho súčasná partnerka, ale matkina nevyzretá osobnosť, jej žiarlivosť a útoky hlavne na jeho syna X. z predošlého manželstva. Dehonestujúce a klamlivé vyjadrenia matky na adresu otcovej súčasnej partnerky a jej syna sú ďaleko za hranicou akceptovateľného a sú urážkou a neprístojným zásahom do osobnostnej sféry tejto osoby, pričom tvrdenia, že by syn jeho priateľky maloletému ublížil, dôrazne popiera, pretože ide o choromyselné a ničím nepodložené konštrukcie matky, ktorá ohováraním, útokmi a fabuláciami špiní všetko okolo a seba prezentuje ako jedinú, čo hovorí a vie pravdu a len ona má skutočný záujem o blaho svojho syna. Za vrcholné tvrdenia považuje to, že vraj on čaká so svojou partnerkou dieťa, nakoľko ide o úplný výmysel. Rovnaké lži matka produkuje napríklad o tom, že D. pri úplnom prvom stretnutí, keď išiel k otcovi, mala jeho partnerka udrieť. Vzhľadom na gradáciu a zintenzívňovanie produkcie hrubozrnných lží matkou je namieste obava o duševný stav matky a tiež o to, že matka svoju vymyslenú verziu vsugerúvava maloletému a toto prehlasuje za pravdu a neblahým dôsledkom toho je, že maloletý na správanie matky reaguje stresovo, čo mal možnosť on sám osobne vidieť pri jednej spoločnej ceste do ZOO, kde sa spýtal syna či ide do ZOO s ním autom a odpoveď maloletého bola, že áno, ale keď

matka skríkla nie, vystrašené dieťa okamžite zmenilo názor. Zároveň poukázala na SMS komunikáciu s matkou zo dňa 5.12.2018, kedy o 9.04 hod. povedal, že nechce telefonovať a o 9.11 matka písala, že absolútne nechce o ňom hovoriť a nevie, čo sa mu stalo a mal o ňom povedať, že ho už nemá rád, pričom matka mu blahoželá, že už určite vie k čomu, čo ich s maloletým rozdelí ešte viac, pretože on si svoju rodinu predstavoval inak a tu jeho zásadne odmieta a zároveň verí aj v to, že súd prihladne na to, že má 4 deti so štyrmi ženami, čo je úplne nezodpovedné. Z uvedených SMS správ má za to, že matka svoj výmysel o ďalšom štvrtom dieťati nejakým spôsobom naservírovala maloletému a takto ho nesmierne psychicky ranila, preto je možné dôvodne pochybovať o matkinej výchovnej spôsobilosti a jej tvrdenia o tom, ako má na zreteli predovšetkým najlepší záujem maloletého dieťaťa. Preto navrhuje potvrdiť napadnuté uznesenie.

4. Podaním zo dňa 10.1.2019 otec doplnil vyjadrenie k odvolaniu matky s konštatovaním, že dňa 10.1.2019 sa náhodou v Auparku v Košiciach stretla otcova partnerka G. U. a matka mal. D.. Otcova partnerka oslovila Mgr. A. s tým, že ju slušne požiadala, aby sa zdržala nepravdivých a urážlivých vyjadrení na adresu maloletého, keďže ich D. matka uviedla vo svojom odolaní. Obsah týchto vyjadrení D. matky na adresu syna pani G. U. je úplne nepravdivý, čo otec vo vyjadrení aj poprel, pretože je nepravdivý a hrubo a urážlivo zasahujúci do osobnosti syna pani U.. Mgr. A. zareagovala hystericky, úplne mimo témy a začala na pani U. kričať, že ukradla otca jej synovi. Takže namiesto vecnej argumentácie a ospravedlnenia sa za urážky a lži na adresu syna pani U. predložila Mgr. A. súdu ešte nepravdivo a hystericky osočovala aj pani U.. Toto správanie D. matky spolu so všetkými skutočnosťami popísanými vo vyjadrení zo dňa 9.1.2019 týkajúcimi sa D. matky ako nevyzretej infantilnej osobnosti so sklonsmi k hystérii a manipulácii, pričom je dôvodne možné pochybovať o jej výchovnej spôsobilosti ho vedú k vážnym úvahám o tom, že svoj návrh na zverenie mal. D. do osobnej starostlivosti matky, ktorý podal 8.9.2016 mení tak, že bude žiadať zverenie mal. D. do svojej osobnej starostlivosti.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu odporúča rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov v najlepšom záujme maloletého, pričom poukazuje na vek, potreby maloletého a v neposlednom rade aj na skutočnosť, že vzhľadom na rozporuplné tvrdenia oboch rodičov bolo v konaní o úpravu práv a povinností nariadené znalecké dokazovanie, ako aj dňa 20.3.2018 kontrolné znalecké dokazovanie.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie, že v tejto právnej veci neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom matky, pretože nebola preukázaná potreba dočasne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému D. a nebola osvedčená ani danosť práva (nároku), pretože nebolo preukázané, že mal. D. hrozí bezprostredná ujma. Z preskúmaného spisu nepochybne vyplýva, že styk otca s mal. D. bol upravený uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 11P/127/2016 zo dňa 27.6.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoP/246/2018 zo dňa 26.9.2018 každý párný týždeň v sobotu a nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. z dôvodu, že matka bráni otcovi v stretávaní sa so synom, vzťahy medzi rodičmi sú konfliktné a rodičia sa nevedia dohodnúť na realizácii styku. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia správne konštatoval, že z návrhu nevyplývajú skutočnosti odôvodňujúce nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pretože od predchádzajúcej úpravy styku nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Matkou predložené lekárske správy preukazujú zhoršený zdravotný stav mal. D. v dôsledku kombinovaného imunodeficitu, avšak neosvedčujú, že by maloletý v dôsledku neho sa nemohol

stretávať so svojím otcom. Opodstatnenosťou skutočností uvádzaných matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v odvolaní, ako aj vo vyjadreniach otca sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd poznamenáva, že neboli splnené ku dňu jeho rozhodnutia zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože nebola preukázaná potreba dočasne upraviť pomery účastníkov konania, nakoľko nebola osvedčená ani danosť práva (nároku), lebo nebolo preukázané, že by mal. D. hrozila bezprostredná ujma. Preto uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a dodáva, že neodkladné opatrenie má slúžiť na dočasné zabezpečenie ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov konania, pričom jeho použitie je na mieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Práve táto naliehavosť je príčinou, že súd môže o nariadení neodkladného opatrenia rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Len v prípadoch osvedčenia bezprostredného ohrozenia zdravia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste neodkladným opatrením rozhodnúť pred rozhodnutím v merite veci. Základnými znakmi neodkladných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Neodkladné opatrenie neprejudikuje prípadný úspech, resp. neúspech v konaní o merite veci. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez výsluchu účastníkov konania, čím je daná možnosť súdu rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez toho, že by sa účastníci k návrhu na jeho nariadenie priamo a ústne vyjadrili. Táto skutočnosť je v súlade s účelom neodkladného opatrenia, pretože súd v zákonom stanovenej relatívne krátkej lehote nemá čas na dokazovanie a o nariadení neodkladného opatrenia rozhoduje na základe pravdepodobnosti s tým, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je vždy prioritný záujem detí. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, na závere o skutkovom stave a ani na právnom posúdení veci. Nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí. Rozhodovanie o neodkladnom opatrení teda nie je konaním nadchádzajúcim, ale konaním o neodkladnom opatrení, ktorého zmyslom a účelom je rýchla (spravidla neodkladná) a účinná predbežná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci samej, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z návrhu matky je zrejmé, že vzťahy medzi rodičmi sú v súčasnej dobe problematické a dôsledné skúmanie týchto vzťahov si vyžaduje rozsiahle a časovo náročné dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia. Až rozhodnutie vo veci, ako výsledok dokazovania zohľadní, ktoré skutkové okolnosti boli dôležité pre rozhodnutie o návrhu matky. Skutočnosťami uvádzané matkou v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní proti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvej inštancie sú nepochybne relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, nie však pre okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že v tomto prípade nie je daný zákonný dôvod nariaďovať neodkladné opatrenie, pretože nebola preukázaná naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúcej okamžitý zásah súdu vo forme neodkladného opatrenia aj s prihliadnutím na skutočnosť, že doterajší spôsob styku je upravený súdom v minimálnom rozsahu. Z preskúmaného spisu navyše nevyplýva, že by matka akýmkoľvek spôsobom ubližovala mal. D. a jej prístup k dieťaťu nevybočuje z rámca úzkostlivej starostlivosti iných matiek s charakterom zvýšenej ochrany. Otec ustavičným prehodnocovaním správania matky vnáša do priebehu stretnutia nepokoj, ktorý sa môže prenášať aj na dieťa. V tomto štádiu konania je zbytočné polemizovať o tom, že prístup a postoj ktorého rodiča je vhodnejším vo vzťahu k dieťaťu, lebo v tomto smere je nevyhnutné odborné posúdenie. Skutočnosťami relevantných pre rozhodnutie o návrhu matky sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, pretože dokazovanie v tomto rozsahu prekračuje rámec možností dokazovania pri nariadení neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, resp. doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

11. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).